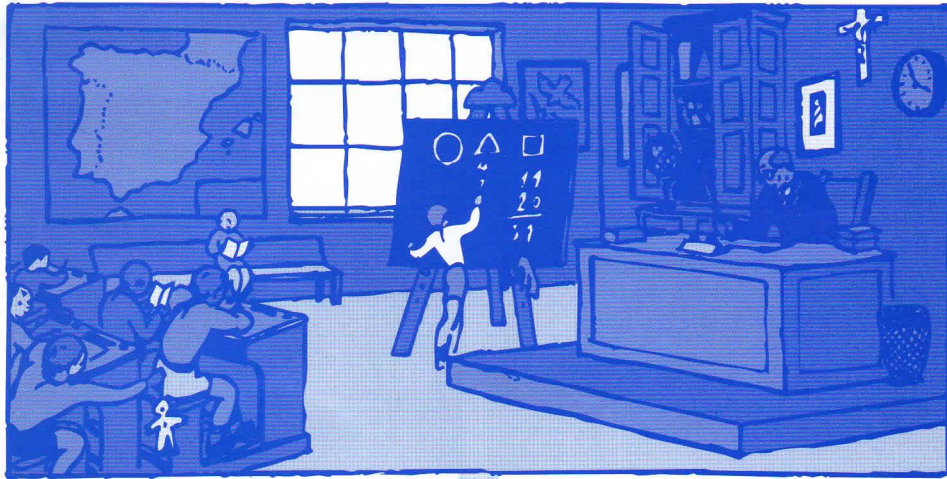

La Vaca Cega

Edita la Junta de l'AMPA

Núm. 6. Maig de 2003

Aquesta llei que, en podríem dir de la "contrareforma", ens retorna per decret a la tenebra dels temps predemocràtics.

Què és la LOCE:

Una breu síntesi de la polèmica ley de Calidad

Ismael Lecina Lanau
Mestre i llicenciat en Pedagogia
Sindicalista de CCOO. d'Ensenyament
Exdirector de l'escola

A principis d'aquest any el Govern del PP, pràcticament en solitari, va aprovar la LOCE, **Ley Orgánica de Calidad Educativa**.

Quina qualitat?

El primer que sorprèn d'aquesta llei és el seu pretensió títol, que usurpa reivindicacions progressistes molt viscudes i sentides per un gran col·lectiu de famílies i mestres. **La "qualitat" no té res a veure amb el contingut d'aquesta llei** que, més pròpiament, s'hauria d'anomenar: **Llei de la contra-reforma educativa**.

Ningú nega la necessitat de retocar l'ensenyament en alguns dels seus aspectes i nivells educatius. L'adaptació dels sistemes educatius és consubstancial a les exigències d'una societat que evoluciona. Però **els canvis reclamats per diferents sectors socials i educatius no són precisament aquests que el Govern actual està imposant a cop de llei**. Tampoc s'entén que per millorar alguna cosa s'hagi de canviar tot l'ordenament educatiu: l'educació és quelcom més seriós que les dèries i els malsons d'una ministra o del Govern de torn.

L'esforç de l'alumne com a base

La LOCE intenta justificar-se en una sèrie d'estudis i opinions sobre l'estat actual de l'educació força qüestionables i fins i tot contradictoris. En la seva exposició de motius **no hi ha cap examen rigorós de la situació actual**, només es fa una continuïtat i obsessiva referència a la importància de "l'esforç" per aconseguir elevar la qualitat del nostre sistema educatiu.

L'esforç exclusiu dels alumnes -no de les administracions- és la recepta barata per millorar el sistema educatiu. No calen recursos per adaptar l'aprenentatge als alumnes, sinó únicament la pastanaga de "la recompensa per l'esforç realitzat i per la feina ben feta", com si abans d'aconseguir aquest producte ben acabat, de la mateixa manera que en qualsevol activitat humana, no poguéssim equivocar-nos i reconduir les nostres vides, o com si aprendre fos un camí desproveït de plaer.

El Govern del PP **vol fer de l'educació un sistema de selecció**, una carrera d'obstacles (repeticions, revàlides, proves d'accés) en que només uns quants aconsegueixen arribar a la meta, deixant pel camí els que "no funcionen". La fórmula és senzilla: **seleccionant només els que tenen possibilitats s'elimina el fracàs escolar**, quelcom semblant al que suposaria, en un sistema sanitari, no atendre els malalts més difícils.

Retorn al passat

En definitiva, **es vol tornar enrere i recuperar els vells sistemes de separació d'alumnat per oficis**, per la formació professional i pels itineraris acadèmics (que van ser el motiu de l'anterior reforma), a més d'altres itineraris que apartaran del sistema els alumnes amb més inconvenients, entre els quals es trobaran immigrants i repetidors.

En aquesta mateixa línia "retro", la ministra d'Educació i Cultura es desvia per **regular l'ensenyament de la religió i del llatí**, de la cultura clàssica (una altra vegada el llatí) i d'altres matèries que configuren un currículum semblant al que estudiaven els romans del segle I. **No es veu en aquesta llei cap preocupació per les noves tecnologies, ni cap plantejament seriós pels idiomes**, perquè en el fons es confia que això ja ho farà el mercat, **la iniciativa privada en la qual es delega, cada vegada més, la responsabilitat de l'educació**; com ho demostra el fet que **aquesta llei neix sense cap finançament**.

Aprenere a dir NO

Posem límits als nostres fills?

Albert Serrat
Psicopedagog. Formador de formadors

No sóc de les persones que pensen que "els pares es limiten a aparcar els seus fills a l'escola i es desenten de tot". Ben al contrari, crec que la immensa majoria de les famílies fan tot el que poden i saben, pel bé dels seus fills.

Dit això, també crec que hi ha perills que ens envolten i que hem d'estar atents per no deixar-nos-hi emportar: pel corrent del consumisme, per la moda, pel "si tots els nens ho fan ...", ja que, amb tota la bona fe del món, en podem ser (i en poden ser) les víctimes, amb les conseqüències negatives que això pot comportar.

Quatre dels perills que he constatat com a més comuns són: **el perfeccionisme, la permissivitat, la sobreprotecció i la projecció**. Parlem-ne.

▲ **El perfeccionisme** és aquell perill en què incorren els pares que volen, amb tota la bona intenció, que el seu fill arribi a ser el número 1 en tot. En mates, en anglès, en esports, en manualitats, en respecte, en afany de superació, en facilitat de comunicació, en ortografia, en informàtica, en... El resultat de tot això pot provocar uns fills amb ansietat i amb una autoestima molt baixa (perquè no arriben a les expectatives proposades). **"Vés fins on arribis a veure, i quan hi arribis, t'adonaràs que encara pots veure-hi més lluny"**.

Menys participació familiar

Per acabar, cal fer referència a **la retallada que aquesta llei efectua sobre les possibilitats de participació de les famílies i del professorat en els òrgans col·legiats dels centres educatius**, ja que aquests passen a ser òrgans consultius on ser "escollats" i "informatos". **Per l'actual Govern, millorar l'educació és un problema tècnic i no un assumpte que necessita més que mai la participació i la implicació de tothom**.

Racó dels petits artistes

Selecció de dibuixos realitzats pels coets i els avions

Els nens i nenes de P5 ens presenten un treball d'observació sobre la representació dels sentiments humans a través de l'expressivitat facial.

Déu n'hi do.

▲ **La permissivitat** és aquell estil de comportament que consisteix a permetre que el nen faci tot el que vulgui. L'educació suposa un grau de frustració, un aprenentatge a fixar-se fites realistes i a entendre que tot el que es vol no es pot aconseguir. En definitiva, a trobar un equilibri entre la utopia i el realisme. Somiar tocar la lluna mantenint els peus al terra. No reprimir les accions inapropiades dels nens, encara que pot tenir una bona intenció (evitar frustracions), és una bona forma de demorar la gran patxada que es produirà el dia que la vida no els doni el que desitgen. I això pot passar quan no aconseguixin la feina X, la parella Y, la casa Z... Aprendre a dir NO és necessari. S'ha calculat que en els set primers anys de la nostra vida ens diuen unes 100.000 vegades NO. És necessari tant de negativisme? "No et posis això a la boca, no t'enfiris, això no es diu, no travessis sense permís, no..." Jo crec que sí, sempre que aquestes frases vinguin acompanyades per frases SÍ: "cada dia en saps més, ets molt responsable, me'n refio de tu, t'estimo...". I així fins a arribar a 150.000 frases SÍ. Que el balanç sigui sobradament a favor del SÍ.

"Comença a ser avui allò que vulguis ser el dia de demà".

▲ **La sobreprotecció** és aquella conducta dels pares de donar-li-ho tot fet per evitar-li problemes. Tallar-li la carn, posar-li la roba bruta al cabàs, fer-li els deures, portar-li la cartera a la sortida de l'escola, desacreditar els mestres per donar la raó al nen... Arribar a un equilibri entre edat, responsabilitat i llibertat és la clau per a una maduració harmoniosa. De vegades, cal mossegar-se la llengua (i això no és gens fàcil) per no avançar la solució, de vegades cal lligar-se els canells per deixar que ho faci ell i no fer-li-ho, de vegades cal comptar fins a cent per deixar-li temps, de vegades cal congelar els pensaments per deixar que ens digui la seva, de vegades... **"prefereixo tractar de tenir èxit i fracassar que esperar que vingui l'èxit".**

▲ **La projecció** és aquella actitud que porta a orientar el futur dels fills cap a on els pares no van poder arribar. Serà enginyer, metgessa, advocat, enginyera... perquè és allò que jo vaig voler ser, però no es van donar les condicions adequades. La gran majoria dels nostres fills seran, per sort, allò que vulguin o que puguin. Les motivacions, les capacitats, l'entorn, la sort i les oportunitats guiaran el nostre futur. Dintre de l'entorn és lògic que l'entorn familiar tingui una gran influència. Però la diferència entre orientació i pressió és la mateixa que hi ha entre "estar al costat per tot el que necessitis" i "et portaré de la mà perquè ja sé el que t'interessa".

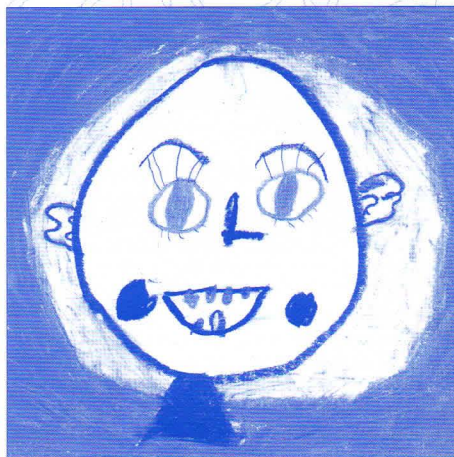
"És meravellós ser important, però és més important ser meravellós".

Els teus fills són el projecte més important de la teva vida. Evita els perills, proporciona els recursos, confia en la vida i acompanya el seu viatge.

"Tot està per fer, tot és possible". ♦

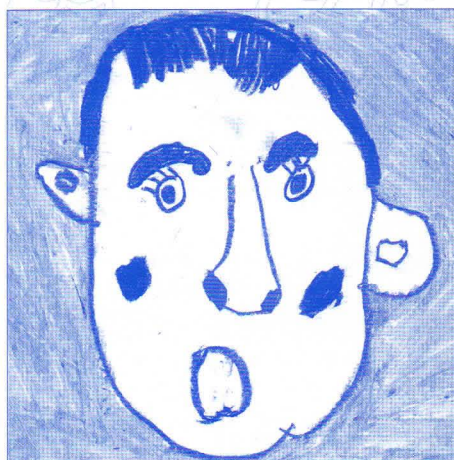
La reflexió

El riure

El somriure

La colera o el descontent

La tristesa

L'astorament

Opinant sobre... La participació dels pares a l'escola.

- A** Creus que els pares i mares poden ajudar a millorar l'escola?
- B** La participació dels pares a l'escola pot tenir aspectes negatius?
- C** Si consideres que la participació dels pares és important. Què faries per incrementar-la?
- D** Si poguessis tornar a fer la carta als Reis, què t'agradaria demanar-los per a l'escola?

Alumnes

Irene de Mas
(6è B)

A• Sí. Poden ajudar **proposant activitats, ajudant econòmicament, fent més reunions amb els professors i fills** per poder **parlar de les coses bones de l'escola i del que s'ha de millorar.**

B• Sí

C• Els demanaria **més pintures, eines** per al taller, **instruments** per a la classe de música, **més llibres per a la biblioteca i més joguines** per la ludoteca.

Andreu Cervera
(6è B)

A• Sí. Podrien venir una vegada per trimestre i fer una reunió, en la qual **els pares veiessin com viuen i com són els seus fills i els professors analitzessin la conducta dels pares cap als fills.**

B• Sí. M'agradaria perquè així **aquell que apenes veu, el pare o la mare, li agradaria que veiessin com se sent a l'escola.**

C• Per mi m'agradaria, encara que fos una vegada el trimestre, fer un experiment de no gaire risc. També, que per **aquells que no tinguin ordinador i l'hi deixessin per poder buscar informació.**

També, que una vegada al mes un curs fes una exposició del tema referent als seus pares i així poder **veure les diferències que hi ha de cultures i formes de ser en una mateixa escola.**

I m'agradaria que, encara que fos **un dia a la setmana, deixin jugar a la pista a la tarda.**

Les reunions de la Junta de l'AMPA que es fan a l'escola, són obertes a tothom i podem exposar tot allò que ens preocupa i/o voldríem millorar.

Mestres

Isabel Font
Educació infantil

A• Fer de **portaveus per pressionar les administracions locals i autonòmiques dels acords que s'adoptin als consells escolars** per tal de millorar l'escola pública.

-Participar en l'**organització de les activitats extraescolars** (guarderia, menjador, festa de l'escola).

-**Aportar una valoració crítica**, sense personalismes, de l'activitat educativa de l'escola i així aconseguim, conjuntament amb l'equip pedagògic, una millora de l'escola tant externament com internament, potenciant els aspectes positius i ajudant a millorar els negatius.

B• Poden tenir aspectes negatius si **desprestigien l'escola** de cara a l'exterior.

-Si només veuen l'escola **a través de la seva visió personal** (el fill/a i la seva problemàtica).

-Si no tenen confiança en la labor pedagògica de l'escola. **A vegades només es pronuncien els aspectes menys positius de l'escola.**

D• De l'administració: **més pressupost** en formació, material, recursos humans, seguretat...

Per a la comunitat educativa: pares, alumnes i mestres, **un bon somriure** per treure allò de positiu que portem tots a dins.

Oswaldo Romero
Educació física

A• Els pares organitzats (AMPA) **són uns dels motors de l'escola**, juntament amb la direcció, el consell i el claustre:

-Muntatge de les **activitats extraescolars** (culturals i esportives).

-**Col·laborar en la seva realització.**

-Ajuda en la **compra de material didàctic.**

-Engenant i col·laborant en **nous projectes de l'escola.**

-Participant en l'**organització de les festes de l'escola.**

•**Organitzats amb les AMPAS d'altres escoles públiques:**

-Pressió als serveis municipals per aconseguir **milliores i ajudes per a l'escola pública.**

-Aconseguir més participació de l'Ajuntament en la **conservació de les escoles públiques.**

B• Aquesta participació s'ha de fer sempre de forma coordinada i sempre seguint un ordre de tractament: tutor, cicle, direcció, consell.

Respectant les competències i clarificant les atribucions de cada estament s'evitaran molts problemes.

D• Aquesta carta l'ha de fer el claustre. La seva visió és més àmplia. Però la meua proposta seria que en la carta es demanés:

- **Informatització de l'aula d'idiomes.**

- **Ordinadors per a Educació Infantil a les aules.**

Pares i mares

Maria Maristany i Bosch

A• Sí, en primer lloc cal que tots llegim les circulars que ens fan arribar els nostres fills/es i, si creiem que tenim alguna cosa a dir, hem d'assistir a les reunions de l'AMPA. Els pares podem ajudar, d'una banda complint l'obligació de pagar la quota de l'AMPA, i, d'una forma més activa, assistint i participant a les reunions que aquesta organitza.

C• Potser caldria donar una mica més d'informació de com fer-ho.

D• Demanaria que s'acabin les obres de l'edifici d'Educació Infantil i que hi hagi més subvencions per part de l'Ajuntament i de la Generalitat.

Blanca Negre i Casbas

A• Crec naturalment que sí, ja que tant pares com professors compartim un mateix interès: **"la bona educació dels nostres nens de forma integral"** i, per això, la bona col·laboració i entesa pares-escola és imprescindible. Però no crec que sempre i per tothom resulti fàcil conèixer o tenir accés a les vies que poden fer arribar les nostres opinions, suggeriments i tasques a fer. **Crec que tots els pares i mares podem participar i col·laborar en les necessitats de l'escola** d'una manera o altra, en un moment o altre, durant els anys d'escolarització dels nostres fills.

C• Una possibilitat seria incrementar la participació dels pares **a través de l'AMPA i del delegat de classe fent campanyes d'informació** per a aquells pares que, amb ganes de participar, no acaben de veure com fer-ho; per això proposaria **que es repartissin les actes de les reunions de l'AMPA i del claustre escolar per conèixer les preocupacions i les necessitats de l'escola.** A partir d'aquí, qualsevol pare o mare que ho considerés oportú podria oferir la seva participació.

D• Respecte de la carta als Reis, que sempre s'escriu amb molta il·lusió i amb la gran esperança de què t'ho portin tot, crec que faria una carta tan llarga com la que va fer el meu fill de tres anys:

-Un entorn i **uns accessos més nets i sense circulació.**

- Ombres per al pati.
- Tendals per a les finestres de les aules, per frenar la calor de l'estiu.
- Piscina per a tots els infants des de P3 fins a 6è en hores escolars.
- Més recursos humans, més professionals, que ajudin a **augmentar la qualitat de l'educació** dels nostres fills i assegurin programes d'integració en condicions per als alumnes i l'escola.
- Una educació integral on estiguin a la mateixa balança **la música, l'esport, l'anglès, la informàtica, les matemàtiques i la llengua.**

En resum, **més pressupost per a l'escola pública, juntament amb l'esforç i la col·laboració dels professionals i dels pares, per aconseguir el màxim de qualitat per a l'escola amb els recursos que hi ha.** ♦

Breus...

Les mares del Maragall se'n van de marxa

Més enllà de l'escola

La primera MMM ha estat organitzada de manera espontània per les mares dels alumnes de P5-avions.

El passat 7 de març un grup de mares van sortir de marxa, i no precisament a Montserrat, ni tan sols al monestir local en motiu del mil·lenari. La marxa va ser gastronòmica, ja que van trobar-se per sopar en un restaurant, per portar les relacions lingüístiques una mica més enllà del pati de l'escola. En acabar les més sobrades de força encara van anar a fer la darrera copa al Café de Belgrado. L'experiència ha estat tan positiva que pensen repetir-la.

Portes obertes a extraescolars

Més nens fan relaxació

Per tal d'estimular i donar a conèixer millor aquesta activitat d'una manera més directa, els serveis d'esplai en la seva aula dels dimecres van fer una segona jornada de portes obertes on tots els nens i nenes van poder gaudir d'una estona divertida. L'acció ha donat com a resultat que diversos infants que hi van assistir ja s'han volgut incorporar a l'activitat.

Nens i nenes aprenen tot jugant a descarregar tensions.

Amb cara i ulls

Mireia Blàzquez Soriano Mestra de música

•Com funciona l'ensenyament de la música a l'escola?

Comencen a fer música des de P3, amb un mòdul setmanal (45') i només mig grup. A P4 i P5 fan també un mòdul setmanal, però el grup sencer. A tota la primària tenen dos mòduls setmanals. Al parvulari i al cicle inicial segueixo la metodologia d'Edgar Willems, fet que fa que les sessions s'estructurin bàsicament en quatre blocs: desenvolupament auditiu, desenvolupament rítmic, cançons pedagògiques i moviments corporals naturals. Al cicle mitjà (se n'encarrega l'Esther Vallès) i al cicle superior treballem la veu, cançons, audicions, solfeig, conjunt instrumental, moviment corporal i dansa; però el que cal destacar és que **tot es fa des de la pràctica musical**. A partir de 4t ensenyem a tocar la flauta de bec.

•Quant temps fa que n'ets l'encarregada?
Aquest és el segon any.

•Com participa l'àrea de música en la dinàmica de les festes de l'escola?

L'àrea de música està més implicada en la celebració de Santa Cecília (patrona dels músics), Nadal (amb les llúcies i els concerts de nadesles) i la festa de final de curs (amb actuacions musicals de tots els alumnes). De tota manera **sempre intento integrar la música en les vivències dels nens i nenes**. Per tant, sigui directament o indirectament, sempre aprofitem les celebracions i les festes per conèixer cançons, danses i/o audicions relacionades.

•Ha evolucionat la percepció que es tenia anys enrere de l'assignatura de música com assignatura de segon ordre?

Absolutament. De totes maneres la categoria de segon ordre no la donem els propis mestres de música sinó els pares i els companys. **En aquesta escola trobo que es valora i es dóna molt de suport, que gairebé tothom té clar que l'ensenyament de la música va molt lligat al desenvolupament integral del nen.**

•Quin paper té la música en el desenvolupament intel·lectual i emocional del nen?

Com deia abans, cada vegada se li dóna més importància a l'educació integral del nen, i això vol dir que **s'han d'educar tots els aspectes de la persona: el físic, l'emocional i l'intel·lectual**. Amb la música treballem tots aquest aspectes: el físic va lligat a tot al ritme i el moviment (danses, moviment corporal, pràctica instrumental...), la part emocional va lligat a la melodia (cançons i audicions) i l'aspecte intel·lectual es relaciona amb l'harmonia (conjunt instrumental i audicions) i la lectura i escriptura musicals (solfeig). A més no es pot oblidar que eduquem a través de la música, i **és un art que desenvolupa moltíssim la memòria, l'atenció, l'observació, la curiositat, la disciplina, el respecte...** es desenvolupen i treballen gairebé tots els hàbits d'estudi i això els serà profitós per a la resta de les matèries. Per últim, com a art que és, no podem oblidar l'educació emocional, a través dels lligams que ells mateixos estableixen amb les cançons i les audicions estant **experimentant i reconeixent diverses emocions i canalitzant els propis sentiments**.

•Es poden educar les aptituds per a la música?

I tant! La música és un llenguatge i s'aprèn com una llengua: escoltant sons, reconeixent-los, produint-los, inventant... **Moltes persones pensen que desafinaran o seran arítmiques de per vida, i en realitat no afinen o no segueixen bé un ritme perquè no tenen l'oïda prou educada, musicalment parlant**. Tothom pot fer música! Però, és clar, com totes les arts i els oficis, sempre hi ha un factor genètic que fa que tinguem més facilitat i se'ns doni millor una cosa o altra. ♦

Els pares visiten les instal·lacions de les colònies

El passat 16 de març un grup de mares i pares va desplaçar-se fins a Vilanova de Sau -Guillerries- per tal de conèixer *in situ* les instal·lacions de colònies infantils que s'han triat aquest any.

Dins d'un paratge privilegiat, un representant de Serveis d'Esplai els va guiar per les instal·lacions (totes molt ben condicionades) i les seves rodalies. La impressió dels pares va ser molt positiva.

Can Mateu i Els Porxos a la dreta, en un indret envoltat per 8 ha de prats i boscos.

